ספר הקנה — סוד מי מותר באכילת בשר

סוד מי מותר באכילת בשר.

ואפילו הבהמות הטהורים ועוף הטהור לא התירה התורה אותם לכל אדם חלילה חלילה רק למי שמלכותו בכל משלה, ואם נמשל כבהמות נדמה נאסרו לו הוא שכתוב ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים וכל דגי הים בידכם נתנו, ואין על אלא מלך שנאמר נאום הגבר הוקם ע"ל כי אין דבר של בריה שאין מלך עליו בספירות ובבהמות ובחיות ובעופות ובדגים ובנחשים וכיוצא באלו, ואמר הכתוב כאשר תלך אצל מלך החיות או העופות וישלם עמך ולא אירע לך מצד שירא מצלך אז נמסרו כל אשר תחתיו בידך לטהרו ולקרבו ע"י שחיטתך ואכילתך, ומנא לן דעל מלך הוא שנאמר ותתפלל חנה על ה' שהוא כתר מלך עליון מלך על כולם והדגים בעבור שמלכם נעלם ולא יבא לידי ברירה כדניאל באריות ע"כ לא אמר ע"ל והסוד הנעלם הוא יען שדגי הים משמטה שעברה ובריות היבשה הם מצד זו השמטה העומדת בתוקפם ובגבורתם וע"כ יד כלם עליהם, אבל כל בריאה דיבשה הנאכלים אינם כלים ונאכלים רק לצדיקים שאימתם מושלת על כל הבהמות ועל כל עופות השמים שהכוונה על מלכם, כי שם שוכנים אנשים בינונים וצדיק צרי עליהם והנה צרי בגלעד כי בהיות הצדיק משים כוונתו עליו לטהר ולהוציאו מצערו אז היה צרי ורפואה עליו לדבקה במדה הנקראת גלעד ויעקב קרא לו גלעד ומי הוא הצדיק ההוא הוא שצלו טהור ונקי והכל יראים ממנו כדניאל בגוב אריות הוא שמכלה ואוכל הוא וכמוהו.

אך אחרים לא יכלו בעלי חיים.

ויאיר עינינו בזיו אדה"ר כי בהיותו צורה קדושה דומה ליוצרו גם המלאכים היו משמשין לו כענין צולין לו בשר שהיו נמסרין בידו להעלותן במעלה כי אדם גדול מהם ומעלתו רבה, ואחר שחטא הנה כבהמה נדמה הוא שנאמר אדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו כי אחר שהוא והבהמה א' שוים בפתרון למה יהרוג מין את מינו קול דמי אחיך צועקים אלי ושופך דמו שלא כדין יוסיף על חטאתו פשע.

הנה הדברים ק"ו אם אדה"ר שהיה יציר ראשון והביט מסוף העולם עד סופו והראהו הקב"ה דור ודור ודורשיו דור ודור וחכמיו ודבר עם השם בעבור שחטא אף כי שב בתשובה הקב"ה המשילו כבהמה נדמה ואסר לו הבשר ק"ו מי שלא היה לו כל מעלותיו של אדם, ואדרבה הוא עז פנים חוטא בגזל וחמס מורד בשם בז' מצותיו תשובתו אינה תשובה ואם ישוב ויתחרט ישוב ויבעוט לא יום ולא יומים אלא בכל יום פעמים לא זו אף זו זו ואצ"ל זו כי שבע תועבות בלבו כי אין לו לכלות ולאכול כל אשר נשמה באפו ואפי' שזה צורתו אדם וזה צורתו בהמה מי יודע אם למחר יתחלפו הצורות ותהיה אתה בהמה או טומאה רצוצה כי דנת שלא ברחמנות, וראה והבן בני שגם לצדיקים לא הותר הבשר ההוא רק בשמירה מעולה שאם נעלם מן העין ואפי' בשולחנו אין לאכול, וראיה

מהא דשאל התם ואלא רב היכא אכיל בישרא ומשיב אבע"א דלא מעלים עיניו מיניה א"נ בציורה ובחתיכה א"נ דמחית ביה סימנא, וגם מעשה דרב הוה אזיל לבי רב חנן בר אבא חתניה חזא מברא דקא אתי לגביה אמר מברא קא אתי לאפאי יומא טבא לגו אזיל קם אבבא אודיק בבזעא דדשא חזי חיותא דתלי דלא אעלים עיניה מיניה רמא קלא נפקו ואתו כ"ע לגביה (אתי טבחא נמי לא עלים רב עינא מיניה) א"ל איכו השתא סיפיתו להו איסורא לבני ברתי אעפ"כ לא אכל רב מההוא בישרא משום דאעלים עין, בא וראה שגם הצדיקים היה להם צער גדול לאכול בשר והכוונה כי כחות הטומאה מבקשים לחול בגוף הצדיק ע"י שחל בבשר כי בהפרד הנפש מהגוף כחות הטומאה חלים שם כי האדם והבהמה שוים ושניהן צריכין שמירה מכחות הטומאה הוא שאמר מת צריך שמירה, ועל הבשר אמר דלמא אחלופי מחליף האמת ע"י צורה או חתימה או סימן אין לטמאים רשות לחול שם הוא שאמר ביעקב ויאסוף רגליו אל המטה שלא ישאר אבר מאיבריו בהפקר ויחול שם ונמצא הוסיף טומאה על גוף הצדיק כן הבשר בלא סימן ובלא חתימה שליט ביה הטומאה דהוי כהפקר, וע"כ אשמדאי הוה חתים באר מים שלו כי חשש מרוב הטומאה כי מה צורך לחתמו היותו מלך, והנה בעלי המשנה וההוראה ניתן להם הבשר לאכול בעבור שהם צלם ודמות אלהים ומבטלים כל גזירות אלהים יען שמלכותם בכל משלה וכן לנח שהיה משמטה שעברה איש צדיק תמים וע"כ הותר לו, ודור המדבר היו ביניהם חטאי העגל נאסר להם בשר תאוה וצוה להם להקריבם שלמים כי השלמים תיקון גדול בנבראים הנשחטים, וכשכלו חוטאי העגל וקמו צדיקים ראויים ליכנס לארץ ישראל הותר להם לאכול בשר תאוה אף בלא שלמים, ודע שאכילת הבשר לצדיקים מעלים הנפש ההיא תחת כנפי השכינה ולכן לא נאסר הבשר לדור הפלגה כי כוונו לחסות תחת כנפי השכינה, ואחר שחטאו בארץ וגלו כי העלו מלכות הרשעה וכל החיות מתגרות על שנסתלקו מדמות עליונה שעל אותו הדמות אמר קב"ה ומוראכם וחתכם יהיה ושבו כבהמות נדמו באו חז"ל שהיו צדיקים גמורים והרמיזו בדבריהם שאין לאכול בשר, והוא אז"ל ע"ה אסור לאכול בשר ואע"פ שארז"ל כל מי שקרא ושנה ולא שמש ת"ח ע"ה הוא אצל אכילת בשר אפי' למד ספרא וספרי וכולה תלמודא ע"ה הוא, שלא היה אדם גדול בתורה מאדה"ר ועל שנחלש צלו ונמשל כבהמה נאסר לו, אוי לכם עמי הארצות גם לומדי המצות בלא עיקר ידיעתם ומקילים בהם ואינם יראים לחזור ולהחמיר אפי' כחוט השערה שלא להניעו מלכותינו מכסאה ולהעלות מלכות הרשעה, ואפי' בעלי התלמוד מקילים ומהם מחמירים חלילה חלילה שכוונתם היתה שהדבר איסור מותר רק העמידו מקום לאורבים ואמרו אם יבא אדם למרוד בבוראו יהיה המרד שלו אבל במדבר ובא"י ומלכותם היו מדקדקים על כל איסורים שבתורה אפי' כחוט השערה, א"ל ר' שמעתי אכילת בשר בגלות כשתיית יין לכהנים בגלות כי ר' אסר להם יין אלא אמר תקנתם קלקלתם שנחרב ב"ה כן הדבר הזה אחר שנחרב הבית ואין לנו הזיה שלישי ושביעי וטהרתם אינו טהרה והבשר כמונו ע"כ ישכון באהלינו, א"ל בני תיקון רחוק הוא דאל"כ זו הערה הורסת בניינים גדולים: